

Mi-am ridicat privirea spre el, admirând felul cum șuvițele negre îi încadrau chipul nemaipomenit de frumos.

– Vreau inima care se află în trupul ăsta.

– E a ta.

Mă înlănțui cu brațele, împletindu-și picioarele cu ale mele. Părul aspru de pe pulpele lui îmi excita pielea ultrasensibilă.

Eram imobilizată. Posedată. Era atât de bine să-i simt corpul cald și puternic lipit de mine! Am oftat, dându-mi seama că ceva din șovăiala mea plină de teamă începuse să dispară.

– N-ar fi trebuit să adorm, zise el încetisor.

– Dar mă bucur că ai făcut-o, am răspuns și l-am mângâiat ușor pe păr. Știam că are dreptate. Coșmarurile lui, parasomniile lui atipice făceau să fie periculos să dorm împreună cu el. Uneori, în timp ce dormea, se dezlănțuia și, dacă eram prea aproape, își descărca pe mine furia care zăcea în el.

Gideon mă prinse de încheietură și-mi duse degetele la buze, sărutându-mi-le.

– Avem nevoie să petrecem timpul împreună, când nu se ține nimeni după noi.

– O, fir-ar! Era cât pe ce să uit! În seara asta, Deanna Johnson a trecut pe aici.

Chiar în clipa când am rostit aceste cuvinte, am regretat zidul pe care îl ridicau între noi. Gideon clipi și, într-o fracțiune de secundă, toată căldura din ochi îi dispăru ca și cum n-ar fi fost.

– Stai departe de ea! E reporter.

– Este însetată de sânge, am zis, cuprinzându-l în brațe.

– Va trebui să stea la coadă.

– De ce e așa de interesată? Lucrează pe cont propriu. N-a asmuțit-o nimeni pe tine.

– Las-o baltă, Eva!

Felul în care evita subiectul era enervant.

– Știu că i-ai tras-o.

– Nu, nu știi. Și ar trebui să nu te gândești decât la faptul că acum o să ți-o trag ție.

Certitudinea mi se înfipse în piept, ca o gheară. I-am dat drumul și m-am retras.

– Ai mințit.

El se dădu înapoi, ca și cum l-aș fi pălmuit.

– Nu te-am mințit niciodată.

– Mi-ai spus că, de când ne-am cunoscut, ai făcut mai mult sex decât ai făcut în ultimii doi ani, luați împreună, însă doctorului Petersen i-ai zis că aveai contacte sexuale de două ori pe săptămână. Așadar, care este adevărul?

Gideon se lăsă pe spate, uitându-se încruntat spre tavan.

– Trebuie să facem asta acum? În noaptea asta?

Limbajul său corporal era atât de ermetic, atât de defensiv, că enervarea pe care mi-o provocase răspunsul lui evaziv dispăru ca și când n-ar fi fost. Nu voiam să mă cert cu el, mai ales în privința lucrurilor care țineau de trecut. Acum nu mai contau decât clipa prezentă și viitorul. Trebuia să am încredere că avea să-mi fie credincios.

– Nu, nu trebuie, am răspuns încetișor, întorcându-mă pe o parte și lăsându-mi mâna pe pieptul lui. La răsăritul soarelui, urma să revenim la starea anterioară, prefăcându-ne că nu suntem împreună. N-aveam nici o idee cât timp mai trebuia să cotinuăm șarada asta sau când puteam să fiu din nou cu el.

–Voiam doar să te avertizez că e pusă pe săpături. Ține-o sub observație!

–Doctorul Petersen a întrebat de contacte sexuale, Eva, răspunse el pe un ton neutru, ceea ce nu înseamnă neapărat a face sex cu cineva, cel puțin în privința mea. Atunci când am răspuns la întrebare, nu m-am gândit că distincția asta ar avea vreo importanță. Prin urmare, să punem acum lucrurile la punct: duceam femeii la hotel, dar nu le-o trăgeam mereu. Atunci era excepția.

Gândul mi-a zburat de îndată la cuibușorul lui de nebunii, o cameră plină cu obiecte sexuale, pe care o avea rezervată într-unul dintre multele hoteluri al căror proprietar era. Renunțase la ea, slavă Domnului, dar n-aveam s-o uit vreodată.

–Poate e mai bine să nu-mi mai spui nimic.

–Tu ai deschis ușa asta, mi-o tăie el. Am intrat împreună înăuntru.

–Da, corect, am oftat eu.

–Uneori nu puteam să suport să fiu singur cu gândurile mele, dar nu voiam să stau la discuții cu nimeni. Nici măcar nu voiam să gândesc, ca să nu mai vorbesc despre a simți ceva. Aveam nevoie de ceva care să mă distragă, trebuia să-mi concentrez atenția pe altceva, dar însemna să mă implic prea mult dacă mă foloseam de scula mea. Poți înțelege?

Din păcate, puteam, și încă prea bine, căci îmi aminteam de câte ori căzusem în genunchi după câte un tip, numai ca să-mi înăbuș gândurile un timp. Contacte ca astea n-aveau nici o legătură cu preludiul ori cu sexul.

–Prin urmare, ea e una dintre tipele cărora le-ai tras-o sau nu?

Uram faptul că-i puneam întrebarea asta, însă trebuia să scăpăm de ea. El își îndreptă privirea spre mine.

-O dată.

-Cred că o fi fost o partidă tare pentru ea, dacă e atât de încrâncenată acum.

-Nu știu, murmură el, nu-mi amintesc.

-Erai beat?

-Nu, fir-ar! zise el, trecându-și mâna peste față. Ce dracu' ți-a spus?

-Nimic personal. Dar a menționat faptul că ai „o latură întunecată”. Mă gândesc că e o aluzie sexuală, dar nu i-am cerut detalii. Juca pe cartea afinității dintre noi două, bazată pe faptul că la amândouă ne-ai dat papucii. „Societatea Tipelor Părăsite de Gideon.”

El se uită rece la mine.

-Nu fi afurisită, că nu te prinde!

-Hei! am zis, încruntându-mă, îmi pare foarte rău. Nu voiam să fiu o mare scârbă. Doar una mititică. Cred că am dreptul la asta, dacă luăm în considerare toate circumstanțele.

-Ce dracu' puteam să fac, Eva? Habar n-aveam că existi, continuă Gideon cu glas adânc și răgușit. Dacă aș fi știut că ești pe aici, pe undeva, aș fi plecat la vânătoare după tine. N-aș fi pregetat nici o clipă să plec în căutarea ta. Dar nu te cunoșteam și mă obișnuisem să am așteptări foarte mici. Ca și tine. Amândoi ne risipeam cu oameni nepotriviți.

-Da, așa e. Cu tembeli.

Am rămas câteva clipe tăcuți.

-Ești supărată rău? mă întrebă el.

-Nu, e-n regulă.

El continua să mă fixeze cu privirea. Am izbucnit în râs.